

ปัจจัยด้านโลจิสติกส์ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มาเยือนจังหวัดเชียงราย

Logistics Factors Affecting Tourists' Behaviors Visiting Chiang Rai Province

ศิริพรรณ จินะบุญเรือง¹

Siripan Jeenaboonrueang

บทคัดย่อ (Abstract)

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยด้านโลจิสติกส์ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มาเยือนจังหวัดเชียงราย มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความสำคัญของปัจจัยด้านโลจิสติกส์ที่มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงราย 2) ศึกษาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในการท่องเที่ยวตามแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ในจังหวัดเชียงราย และ 3) ศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านโลจิสติกส์ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มาเยือนจังหวัดเชียงราย เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ใช้แบบสอบถามออนไลน์เป็นเครื่องมือในการวิจัย โดยทำการเก็บข้อมูลจากนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเที่ยวในจังหวัดเชียงรายตามสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ ในจังหวัดเชียงราย จำนวนทั้งสิ้น 500 คน ผลการวิจัยพบว่า นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านโลจิสติกส์ของแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงราย ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ ปัจจัยด้านความยั่งยืนมีค่าเฉลี่ยสูง รองลงมาได้แก่ ปัจจัยด้านการเคลื่อนที่ทางการเงิน ปัจจัยด้านการเคลื่อนที่ทางกายภาพ ปัจจัยด้านสิ่งอำนวยความสะดวก และปัจจัยด้านการเคลื่อนที่ของข้อมูลตามลำดับ พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเที่ยวในจังหวัดเชียงราย พบว่า ส่วนใหญ่เดินทางมาท่องเที่ยวเป็นครั้งแรก โดยเดินทางมากับแฟนหรือคู่สมรส นิยมไปท่องเที่ยวแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ มีวัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยวเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ โดยได้รับคำแนะนำจากเพื่อนหรือคนรู้จัก ท่องเที่ยวในช่วงวันหยุดนักขัตฤกษ์ ค้นหาข้อมูลการท่องเที่ยวเพิ่มเติมจากแหล่งสื่อสังคมออนไลน์ และเดินทางโดยรถยนต์นั่งส่วนบุคคลมากที่สุด ปัจจัยด้านการเคลื่อนที่ทางกายภาพ ปัจจัยด้านการเคลื่อนที่ด้านข้อมูลข่าวสาร ปัจจัยด้านสิ่งอำนวยความสะดวก และปัจจัยด้านความยั่งยืน มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กับพฤติกรรมการท่องเที่ยว ส่วนปัจจัยด้านการเคลื่อนที่ทางการเงิน ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยว

คำสำคัญ (Keywords): ปัจจัยด้านโลจิสติกส์; ความยั่งยืน; พฤติกรรมการท่องเที่ยว

Received: 2022-09-05 Revised: 2023-02-15 Accepted: 2023-02-22

¹ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย, Faculty of Management Science, Chiang Rai Rajabhat University. Corresponding Author e-mail: jiamwijak@yahoo.com

Abstract

The research on logistics factors affecting tourists' behaviors visiting Chiang Rai Province aimed to 1) study the importance of logistics factors affecting tourists' behaviors visiting tourist spots in Chiang Rai, 2) investigate tourists' behaviors visiting tourist spots in Chiang Rai, and 3) study the relationship of logistics factors affecting tourists' behaviors visiting Chiang Rai. This study is quantitative research and uses online questionnaires as a tool for data collection. The data was from 500 tourists visiting tourist attractions in Chiang Rai. The results showed that tourists focus on the overall logistics factors at a high level, in which the highest average was sustainable, financial flow, physical flow, facilities, and information flow factor respectively. The study showed that the behaviors of tourists traveling to Chiang Rai were mostly their first time, traveling with their partners or spouses, mostly visiting natural attractions, traveling on the recommendation of friends, traveling on holidays, searching for information from social media, and traveling by their cars. The Physical flow, information flow, facilities, and sustainable factors had a significant relation at 0.05 with tourists' behaviors while the financial transaction factor had no relation with tourists' behaviors traveling to Chiang Rai.

Keywords: Logistics factors; Sustainability; Tourist behaviors.

บทนำ (Introduction)

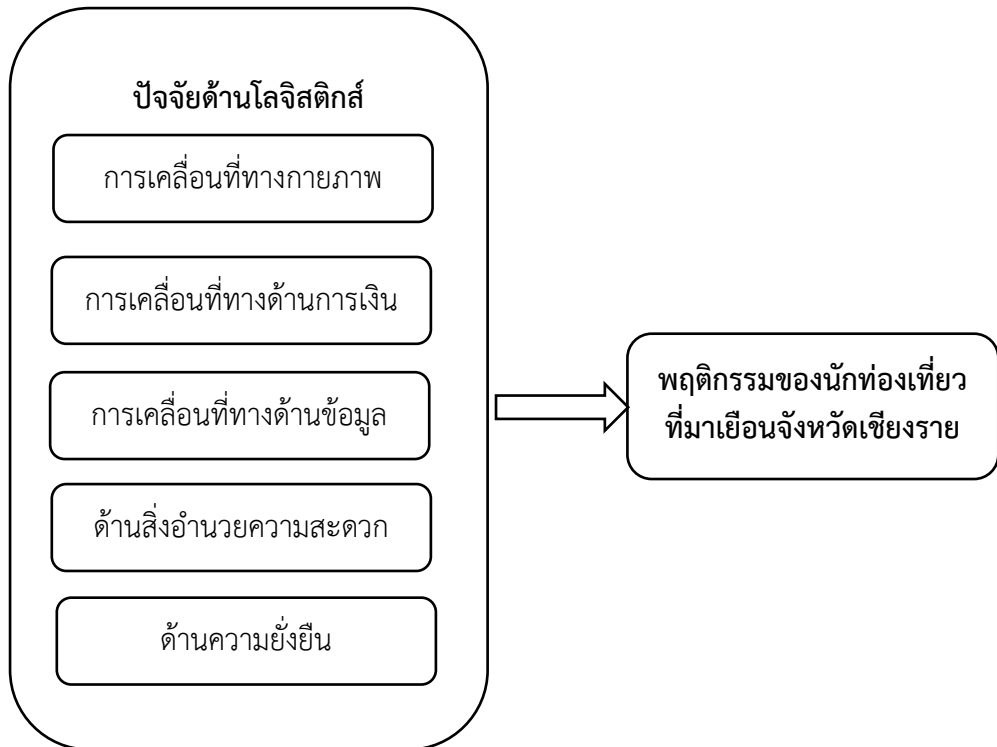
ประเทศไทยเป็นประเทศที่เป็นจุดหมายปลายทางของนักท่องเที่ยวทั่วโลก จึงมีนักท่องเที่ยวจำนวนมากเดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทย ทำให้ประเทศไทยมีรายได้จากการท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก โดยในปี 2563 ประเทศไทยมีรายได้จากการท่องเที่ยวรวมทั้งสิ้น 822,578.62 ล้านบาท (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, ม.ป.ป.) ซึ่งปัจจัยที่นักท่องเที่ยวต่างชาติใช้ประกอบการตัดสินใจเลือกประเทศไทยเป็นจุดหมาย ปลายทางการท่องเที่ยวมีหลากหลาย โดยปัจจัยสำคัญที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ สถานที่ท่องเที่ยว ความสะดวกสบายในการเดินทาง และค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว (สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2563) ซึ่งประเทศไทยก็สามารถตอบโจทย์ปัจจัยดังกล่าวได้ เนื่องจากประเทศไทยมีสถานที่ท่องเที่ยวที่หลากหลาย ทั้งชายหาด ทะเล แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติต่าง ๆ ทางเลือกของการเดินทางที่หลากหลาย และค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวต่ำกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศอื่น ๆ

จังหวัดเชียงราย ก็เป็นจังหวัดท่องเที่ยวหนึ่งของประเทศ มีนักท่องเที่ยวนิยมเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวที่จังหวัดเชียงรายในแต่ละปีเป็นจำนวนมาก แต่เนื่องจากการแพร่ระบาดของไวรัสโควิด-19 ในช่วง 2-3 ปีที่ผ่านมาทำให้นักท่องเที่ยวไม่สามารถเดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงรายได้ ส่งผลให้อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงรายได้รับผลกระทบเป็นอย่างมาก ซึ่งสถานการณ์

การท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงราย ในช่วงปี 2562 – 2563 (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2564) พบว่า ในปี 2562 จำนวนนักท่องเที่ยวมีแนวโน้มลดลงในช่วงต้นปี เริ่มตั้งแต่เดือนมกราคม มีจำนวนนักท่องเที่ยวอยู่ที่ 403,624 คน และปรับตัวลดลงต่ำสุดในรอบปีในเดือนสิงหาคม เหลือเพียง 182,721 คน ก่อนจะกลับมาเพิ่มจำนวนขึ้นในเดือนธันวาคมกว่า 378,014 คน และต่อเนื่องมาในปี 2563 ช่วงเดือนมกราคม มีจำนวนนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามากว่า 436,005 คน แต่กลับลดลงอย่างต่อเนื่องในเดือนเมษายน ถือเป็นเดือนที่มีนักท่องเที่ยวน้อยที่สุดเพียง 2,113 คน กระทั่งเดือนพฤษภาคม การท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงรายจึงเริ่มฟื้นตัวดีขึ้น แต่อย่างไรก็ตามโดยรวมแล้วทั้ง 4 ไตรมาสของปี 2563 สถิตินักท่องเที่ยวของเชียงรายยังมีจำนวนน้อยกว่า หากเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา สำหรับสถิตินักท่องเที่ยวจังหวัดเชียงรายปีล่าสุด ท่ามกลางวิกฤตโควิด-19 ทำให้ครึ่งปีแรกของปี 2564 เชียงรายมีจำนวนนักท่องเที่ยวเดินทางมาน้อยลงกว่าปีก่อนหน้าอย่างเห็นได้ชัด โดยเดือนมกราคมมีจำนวนนักท่องเที่ยว 108,859 คน จาก 436,005 ตามมาด้วยเดือนกุมภาพันธ์ 111,446 คน จาก 262,505 คน และเดือนมีนาคม 125,841 คน จาก 175,695 คน กระทั่งเดือนเมษายน พบว่ามีนักท่องเที่ยวจำนวน 132,092 คน เพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันในปีก่อนหน้า ทว่าการเดินทางเข้ามายังเชียงรายของนักท่องเที่ยวกลับชะลอตัวลงอีกครั้ง ในเดือนพฤษภาคม ซึ่งมีจำนวนเหลือเพียง 33,777 คน และเดือนมิถุนายนเหลือเพียง 26,342 คน

จากผลกระทบดังกล่าว รัฐบาลได้พยายามช่วยเหลือโดยการจัดสรรงบประมาณเข้าไปเพื่อพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ เพื่อให้มีความพร้อมในการต้อนรับนักท่องเที่ยวอีกครั้ง โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. 2564 กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ได้มีการจัดสรรประมาณรายจ่ายเพื่ออุดหนุนให้แก่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว รวมจำนวนทั้งสิ้น 26 โครงการ งบประมาณรวมทั้งสิ้น 93,101,600 บาท (สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด, 2563) เพื่อนำไปพัฒนาและยกระดับคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงรายในด้านต่างๆ รวมถึงการพัฒนาปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงรายด้วย

ปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ได้แก่ ปัจจัยด้านโลจิสติกส์ ซึ่งเป็นปัจจัยที่สามารถสร้างความพึงพอใจให้แก่นักท่องเที่ยวได้ (มิ่งสรรพ ขาวสะอาด, 2550) รวมถึงยังส่งผลต่อการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวรวมถึงการกลับมาท่องเที่ยวซ้ำ ทำให้เกิดการหมุนเวียนทางด้านเศรษฐกิจภายในพื้นที่ ซึ่งจากการทบทวนวรรณกรรม ผู้วิจัยพบว่า ปัจจัยด้านโลจิสติกส์การท่องเที่ยวจะประกอบด้วย 5 ปัจจัยด้วยกัน ได้แก่ ปัจจัยด้านการเคลื่อนที่ทางกายภาพ ปัจจัยด้านการเคลื่อนที่ทางการเงิน ปัจจัยด้านการเคลื่อนที่ทางด้านข้อมูล ปัจจัยด้านสิ่งอำนวยความสะดวก และปัจจัยด้านความยั่งยืน ซึ่งจากปัจจัยด้านโลจิสติกส์ ทั้ง 5 ด้าน ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะค้นหาการส่งผลของปัจจัยด้านโลจิสติกส์ที่มีต่อพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มาเยือนจังหวัดเชียงราย เพื่อใช้ประโยชน์ในการวางแผนและออกแบบในการพัฒนาคุณภาพปัจจัยด้านโลจิสติกส์ในด้านต่างๆ ของแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงราย เพื่อช่วยฟื้นฟูและยกระดับการท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงราย ให้กลับมาคึกคักอีกครั้ง ส่งผลดีต่อระบบเศรษฐกิจในระดับท้องถิ่นและระดับชาติต่อไป ดังกรอบแนวคิดการวิจัย ด้านล่างนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย (Research Objectives)

1. เพื่อศึกษาความสำคัญของปัจจัยด้านโลจิสติกส์ที่มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงราย
2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในการท่องเที่ยวตามแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ จังหวัดเชียงราย
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านโลจิสติกส์ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มาเยือนจังหวัดเชียงราย

วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methods)

1. รูปแบบการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยผู้วิจัยได้สังเคราะห์แนวคิดด้านการจัดการโลจิสติกส์ พฤติกรรมของผู้บริโภค และองค์ประกอบของสถานที่ท่องเที่ยว เพื่อพัฒนาเครื่องมือในการวิจัย เพื่อวัดปัจจัยด้านโลจิสติกส์ของสถานที่ท่องเที่ยวและพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงราย เพื่อหาความสัมพันธ์ของทั้งสองปัจจัย

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางท่องเที่ยวจังหวัดเชียงราย จำนวน 945,343 คน (สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2563) คำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างด้วยสูตรของ Taro Yamane ที่ระดับความเชื่อมั่น 0.95 ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 399.83 คน แต่เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีคุณภาพในระดับดีมาก ตามแนวคิดของ Comrey and Lee (1992) ผู้วิจัยจึงเก็บกลุ่มตัวอย่างเพิ่มเป็น 500 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบบังเอิญกับนักท่องเที่ยวตามแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัดเชียงราย

3. เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย โดยแบ่งข้อคำถามออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยเป็นข้อคำถามแบบเลือกตอบ (Checklist) ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยด้านโลจิสติกส์ของสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงราย เป็นข้อคำถามแบบประเมินค่า 5 ระดับ (Rating Scales) และข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมกรท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงราย เป็นข้อคำถามแบบเลือกตอบ (check list) และตรวจสอบความตรงของเนื้อหา (Content Validity) พบว่าข้อคำถามทุกข้อมีค่าไม่ต่ำกว่า 0.70 ตามคำแนะนำของ (Hair, J. F. et al., 2006) และมีความเที่ยงของเครื่องมือ (Reliability) พบว่า ตัวแปรทุกตัวมีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ที่ 0.95 ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน (Crano, W. D. et al., 2015)

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างโดยให้ตอบผ่านแบบสอบถามออนไลน์ ตามสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัดเชียงราย ได้แก่ วัดร่องขุ่น วัดพระแก้ว สิ่งห้พาร์ค ดอยตุง ด่านศุลกากรแม่สาย ไร่ชาฉุยฟง ถนนคนเดิน หอนาฬิกา อนุสาวรีย์พ่อขุนเม็งราย วัดห้วยปลากั้ง วัดร่องเสือเต้น และพิพิธภัณฑ์บ้านดำ เมื่อได้ครบตามจำนวนที่กำหนดไว้จึงได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ทางสถิติ และนำข้อมูลมาประกอบการสรุปผลและอภิปรายผลการวิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์การวิจัยต่อไป

5. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการกำหนดสถิติที่มีความเหมาะสมกับข้อมูลการวิจัยเพื่อตอบวัตถุประสงค์การวิจัย โดยโปรแกรมสำเร็จรูปสถิติทางสังคมศาสตร์ เพื่อหาสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) สำหรับการบรรยายลักษณะของข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ปัจจัยด้านโลจิสติกส์ของสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงราย และข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมกรท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงราย โดยทำการแปลความหมายของค่าเฉลี่ยแบบช่วงดังนี้

1.00 – 1.80	หมายถึง น้อยที่สุด	1.81 – 2.60	หมายถึง น้อย
2.61 – 3.40	หมายถึง ปานกลาง	3.41 – 4.20	หมายถึง มาก
4.21 – 5.00	หมายถึง มากที่สุด		

และใช้สถิติเชิงอ้างอิง (Inferential statistics) ในการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านโลจิสติกส์ของสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงราย และพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงรายโดยใช้สถิติค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

ผลการวิจัย (Research Results)

ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 500 คน พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุระหว่าง 21 - 30 ปี สถานภาพสมรส ประกอบอาชีพรับราชการในหน่วยงานราชการและรัฐวิสาหกิจ มีการศึกษาระดับปริญญาตรี รายได้ตั้งแต่ 10,000 – 20,000 บาท มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคเหนือมากที่สุด

ความสำคัญของปัจจัยด้านโลจิสติกส์ของแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงราย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยปัจจัยด้านความยั่งยืนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.12$, S.D. = 0.62) รองลงมาได้แก่ ปัจจัยด้านการเคลื่อนที่ทางการเงิน ($\bar{X} = 4.09$, S.D. = 0.68) ปัจจัยด้านการเคลื่อนที่ทางกายภาพ ($\bar{X} = 4.06$, S.D. = 0.64) ปัจจัยด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ($\bar{X} = 4.05$, S.D. = 0.73) และปัจจัยด้านการเคลื่อนที่ของข้อมูล ($\bar{X} = 4.04$, S.D. = 0.73) ตามลำดับ ดังข้อมูลในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยด้านโลจิสติกส์

ปัจจัย	$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
1. ปัจจัยด้านการเคลื่อนที่ทางกายภาพ	4.06	.64	มาก
2. ปัจจัยด้านการเคลื่อนที่ทางด้านการเงิน	4.09	.68	มาก
3. ปัจจัยด้านการเคลื่อนที่ทางด้านข้อมูล	4.04	.73	มาก
4. ปัจจัยด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	4.05	.73	มาก
5. ปัจจัยด้านความยั่งยืน	4.12	.62	มาก
รวมเฉลี่ย	4.07	.57	มาก

เมื่อพิจารณาปัจจัยด้านโลจิสติกส์รายด้านพบว่า ปัจจัยด้านการเคลื่อนที่ทางกายภาพในภาพรวมมีความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ การจัดระบบการต่อแถวหรือเข้าคิวเพื่อเข้าแหล่งท่องเที่ยว ($\bar{X} = 4.33$, S.D. = 0.83) รองลงมาได้แก่ สภาพของเส้นทางเดินทางเยี่ยมชมในแหล่งท่องเที่ยว ($\bar{X} = 4.03$, S.D. = 0.93) และน้อยที่สุดได้แก่ สภาพของธุรกิจห้องพัก ร้านอาหารในแหล่งท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.96$, S.D. = 1.01)

ปัจจัยด้านการเคลื่อนที่ทางด้านการเงิน ในภาพรวมมีความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ การเข้าร่วมโครงการทางการเงินของรัฐ เช่น คนละครึ่ง เทียวด้วยกัน ($\bar{X} = 4.29$, S.D. = 0.85) รองลงมาได้แก่ ความหลากหลายของการให้บริการรับชำระเงินในแหล่ง

ท่องเที่ยว ($\bar{X} = 4.15$, S.D. = 0.90) และน้อยที่สุดได้แก่ ปริมาณของแหล่งให้บริการทางการเงิน เช่น ตู้ ATM หรือ สาขาธนาคารต่างๆ ($\bar{X} = 3.94$, S.D. = 0.85)

ปัจจัยด้านการเคลื่อนที่ทางด้านข้อมูล ในภาพรวมมีความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ แผนที่แสดงถึงเส้นทางการเข้าถึงและเส้นทางเชื่อมต่อระหว่างแหล่งท่องเที่ยว ($\bar{X} = 4.30$, S.D. = 0.85) รองลงมาได้แก่ เจ้าหน้าที่ให้ข้อมูลแก่นักท่องเที่ยว ($\bar{X} = 4.19$, S.D. = 0.97) และน้อยที่สุดได้แก่ ป้ายบอกเส้นทางไปยังแหล่งท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.80$, S.D. = 0.90)

ปัจจัยด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ในภาพรวมมีความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ ความเพียงพอของห้องน้ำที่ให้บริการในแหล่งท่องเที่ยว ($\bar{X} = 4.30$, S.D. = 0.83) รองลงมาได้แก่ คุณภาพของห้องน้ำที่ให้บริการในแหล่งท่องเที่ยว ($\bar{X} = 4.07$, S.D. = 0.93) และน้อยที่สุดได้แก่ สถานที่ในการจอดรถตามแหล่งท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.87$, S.D. = 0.87)

และปัจจัยด้านความยั่งยืน ในภาพรวมมีความสำคัญในระดับมาก โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่

การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการแหล่งท่องเที่ยว ($\bar{X} = 4.29$, S.D. = 0.85) รองลงมาได้แก่ ระเบียบและข้อบังคับในการปฏิบัติตัวของนักท่องเที่ยวในการเข้าชมแหล่งท่องเที่ยว ($\bar{X} = 4.13$, S.D. = 0.85) และน้อยที่สุดได้แก่การจัดการการคัดแยกขยะในแหล่งท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.95$, S.D. = 1.01) ดังข้อมูลในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยด้านโลจิสติกส์จำแนกรายด้าน

ปัจจัย	$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
1. ปัจจัยด้านการเคลื่อนที่ทางกายภาพ	4.06	.64	มาก
1.1 ความสะดวกสบายของเส้นทางคมนาคมสู่แหล่งท่องเที่ยว	3.97	.85	มาก
1.2 ความปลอดภัยและสภาพของถนนหนทางในการเดินทางสู่แหล่งท่องเที่ยว	4.02	1.13	มาก
1.3 สภาพของเส้นทางการเดินทางเยี่ยมชมในแหล่งท่องเที่ยว	4.03	.93	มาก
1.4 การจัดการระบบต่อแถวหรือเข้าคิวเพื่อเข้าชมแหล่งท่องเที่ยว	4.33	.83	มากที่สุด
1.5 สภาพของธุรกิจห้องพัก ร้านอาหาร ในแหล่งท่องเที่ยว	3.96	1.01	มาก
2. ปัจจัยด้านการเคลื่อนที่ทางด้านการเงิน	4.09	.68	มาก
2.1 ปริมาณของแหล่งให้บริการทางการเงิน เช่น ตู้ ATM หรือ สาขาธนาคารต่างๆ	3.94	.85	มาก

ปัจจัย	$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
2.2 ราคาค่าเข้าชมสถานที่ท่องเที่ยว (ที่มีการเก็บค่าเข้า)	4.07	1.10	มาก
2.3 ความหลากหลายของการให้บริการรับชำระเงินใน แหล่งท่องเที่ยว	4.15	.90	มาก
2.4 การให้บริการ e-cash ของธุรกิจต่างๆ ตามแหล่ง ท่องเที่ยว	4.02	1.13	มาก
2.5 การเข้าร่วมโครงการทางการเงินของรัฐ เช่น คนละ ครึ่ง เที่ยวด้วยกัน	4.29	.85	มากที่สุด
3. ปัจจัยด้านการเคลื่อนที่ทางด้านข้อมูล	4.04	.73	มาก
3.1 ความหลากหลายของแหล่งข้อมูลการท่องเที่ยวทั้ง Online และ Offline	3.95	1.01	มาก
3.2 ป้ายบอกเส้นทางไปยังแหล่งท่องเที่ยว	3.80	.90	มาก
3.3 ปริมาณของศูนย์หรือจุดบริการให้ข้อมูลแก่นัก ท่องเที่ยว	4.02	1.13	มาก
3.4 เจ้าหน้าที่ให้ข้อมูลแก่นักท่องเที่ยว	4.11	.97	มาก
3.5 แผนที่แสดงถึงเส้นทาง การเข้าถึงและเส้นทาง เชื่อมต่อระหว่างแหล่งท่องเที่ยว	4.30	.85	มากที่สุด
4. ปัจจัยด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	4.05	.73	มาก
4.1 สัญญาณโทรศัพท์มือถือและอินเทอร์เน็ตตามแหล่ง ท่องเที่ยว	3.98	.99	มาก
4.2 คุณภาพของห้องน้ำที่ให้บริการในแหล่งท่องเที่ยว	4.07	.93	มาก
4.3 ความเพียงพอของห้องน้ำที่ให้บริการในแหล่ง ท่องเที่ยว	4.30	.83	มากที่สุด
4.4 สถานที่ในการจอดรถตามแหล่งท่องเที่ยว	3.84	.87	มาก
4.5 การให้บริการรักษาพยาบาลฉุกเฉินในแหล่ง ท่องเที่ยว	4.06	.89	มาก
5. ปัจจัยด้านความยั่งยืน	4.12	.62	มาก
5.1 ปริมาณถังขยะที่ให้บริการในแหล่งท่องเที่ยว	4.10	.83	มาก
5.2 การจัดการการคัดแยกขยะในแหล่งท่องเที่ยว	3.95	1.01	มาก
5.3 การรักษาสิ่งแวดล้อมและธรรมชาติในแหล่ง ท่องเที่ยว	4.10	.83	มาก
5.4 การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการแหล่ง ท่องเที่ยว	4.29	.85	มากที่สุด

ปัจจัย	$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
5.5 ระเบียบและข้อบังคับในการปฏิบัติตัวของนักท่องเที่ยวในการเข้าชมแหล่งท่องเที่ยว	4.13	.85	มาก

พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเที่ยวในจังหวัดเชียงราย พบว่า ส่วนใหญ่เดินทางมาท่องเที่ยวเป็นครั้งแรก ร้อยละ 83.20 โดยเดินทางมากับแฟนหรือคู่สมรส นิยมไปท่องเที่ยวแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ มีวัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยวเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ โดยได้รับคำแนะนำจากเพื่อนหรือคนรู้จัก ท่องเที่ยวในช่วงวันหยุดนักขัตฤกษ์ ค้นหาข้อมูลเพิ่มเติมจากแหล่งสื่อสังคมออนไลน์ และเดินทางโดยรถยนต์นั่งส่วนบุคคลมากที่สุด ดังข้อมูลในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงราย

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1. ประสบการณ์ในการท่องเที่ยว		
เป็นครั้งแรก	416	83.20
มาซ้ำเป็นครั้งที่ 2	63	12.60
มาซ้ำเป็นครั้งที่ 3	16	3.20
มาซ้ำมากกว่า 3 ครั้งขึ้นไป	5	1.00
2. บุคคลที่ร่วมเดินทางท่องเที่ยว		0.00
ท่องเที่ยวโดยลำพัง	47	9.40
แฟน หรือ คู่สมรส	265	53.00
ครอบครัวหรือญาติ	160	32.00
เพื่อน	28	5.60
3. ประเภทของแหล่งท่องเที่ยว		0.00
แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร	38	7.60
แหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์	26	5.20
แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ	300	60.00
แหล่งท่องเที่ยวชุมชนท้องถิ่น	33	6.60
แหล่งท่องเที่ยวแบบหลากหลาย	103	20.60
4. วัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยว		0.00
ท่องเที่ยวเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ	366	73.20
ท่องเที่ยวเพื่อศึกษาหาความรู้ที่สนใจ	21	4.20
ท่องเที่ยวพร้อมกับการเข้าร่วมประชุม/สัมมนา	33	6.60

ท่องเที่ยวพร้อมกับการปฏิบัติงานหรือติดต่อธุรกิจ	80	16.00
5. บุคคลที่มีส่วนในการให้คำแนะนำในการตัดสินใจเลือกแหล่งท่องเที่ยว		0.00
ครอบครัว	141	28.20
เพื่อนหรือคนรู้จัก	224	44.80
ญาติ	116	23.20
แฟน/คู่สมรส	19	3.80
6. ช่วงเวลาในการท่องเที่ยว		0.00
วันหยุดประจำสัปดาห์	201	40.20
วันหยุดนักขัตฤกษ์	249	49.80
วันหยุดพักผ่อนประจำปี	50	10.00
7. แหล่งข้อมูลที่ใช้ประกอบในการตัดสินใจเลือกแหล่งท่องเที่ยว		0.00
สื่อวิทยุและทีวี	56	11.20
คนรู้จัก ญาติหรือเพื่อน	82	16.40
นิตยสาร หรือวารสารการท่องเที่ยว	8	1.60
สื่อสังคมออนไลน์	348	69.60
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น สำนักงานการท่องเที่ยว หรือบริษัททัวร์	6	1.20
8. พาหนะในการท่องเที่ยว		
รถยนต์ส่วนบุคคล	480	96.00
รถตู้เอกชน	16	3.20
รถโดยสารประจำทาง	4	0.80

ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านโลจิสติกส์ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มาเยือนจังหวัดเชียงราย พบว่า ปัจจัยด้านการเคลื่อนที่ทางกายภาพมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กับบุคคลที่ร่วมเดินทางในการท่องเที่ยว และแหล่งข้อมูลที่ใช้ประกอบในการตัดสินใจเลือกแหล่งท่องเที่ยว ส่วนปัจจัยด้านการเคลื่อนที่ทางด้านการเงินไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยว ปัจจัยด้านการเคลื่อนที่ด้านข้อมูลข่าวสารมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กับ บุคคลที่มีส่วนในการให้คำแนะนำในการตัดสินใจเลือกแหล่งท่องเที่ยว ช่วงเวลาในการท่องเที่ยว และแหล่งข้อมูลที่ใช้ประกอบในการตัดสินใจเลือกแหล่งท่องเที่ยว

ปัจจัยด้านสิ่งอำนวยความสะดวกมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กับประสบการณ์ในการท่องเที่ยว บุคคลที่มีส่วนในการให้คำแนะนำในการตัดสินใจเลือกแหล่งท่องเที่ยว

และช่วงเวลาในการท่องเที่ยว และปัจจัยด้านความยั่งยืนมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กับ บุคคลที่ร่วมเดินทางท่องเที่ยว และช่วงเวลาในการท่องเที่ยว ดังข้อมูลในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สันของความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านโลจิสติกส์และพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเที่ยวในจังหวัดเชียงราย

พฤติกรรมการท่องเที่ยว		ปัจจัยด้านโลจิสติกส์				
		การเคลื่อนที่ทางกายภาพ	การเคลื่อนที่ทางด้านการเงิน	การเคลื่อนที่ด้านข้อมูลข่าวสาร	สิ่งอำนวยความสะดวก	ความยั่งยืน
ประสบการณ์ในการท่องเที่ยว	Pearson Correlation	.004	-.084	-.019	-.112*	-.081
	Sig. (2-tailed)	.926	.064	.679	.012	.073
	N	483	485	485	500	485
บุคคลที่ร่วมเดินทางท่องเที่ยว	Pearson Correlation	-.095*	-.048	-.055	-.037	-.139**
	Sig. (2-tailed)	.036	.295	.226	.412	.002
	N	483	485	485	500	485
ประเภทของแหล่งท่องเที่ยว	Pearson Correlation	.074	.037	.058	.049	.051
	Sig. (2-tailed)	.103	.420	.200	.271	.258
	N	483	485	485	500	485
วัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยว	Pearson Correlation	.030	.026	.021	.026	-.010
	Sig. (2-tailed)	.515	.565	.638	.561	.824
	N	483	485	485	500	485
บุคคลที่มีส่วนในการให้	Pearson Correlation	.055	-.076	.092*	-.095*	-.060
	Sig. (2-tailed)	.230	.094	.043	.033	.190

คำแนะนำ		483	485	485	500	485
ในการ						
ตัดสินใจเลือก	N					
แหล่ง						
ท่องเที่ยว						
ช่วงเวลาในการท่องเที่ยว	Pearson	.041	-.082	.091*	-.118**	-.107*
	Correlation					
	Sig. (2-tailed)	.373	.072	.046	.008	.019
แหล่งข้อมูลที่ใช้ประกอบในการตัดสินใจเลือกแหล่งท่องเที่ยว	N	483	485	485	500	485
	Pearson	-.112*	-.066	-.119**	-.019	-.067
	Correlation					
พาหนะในการท่องเที่ยว	Sig. (2-tailed)	.014	.147	.009	.678	.139
	N	483	485	485	500	485
	Pearson	.055	.057	.081	-.007	.032
พาหนะในการท่องเที่ยว	Correlation					
	Sig. (2-tailed)	.227	.208	.074	.877	.479
	N	483	485	485	500	485

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อภิปรายผลการวิจัย (Research Discussion)

จากผลการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงรายได้ให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านโลจิสติกส์ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับผลการศึกษาของ วาสนา จรุงศรีโชติกำจรและคณะ (2560) ที่พบว่า ประสิทธิภาพขององค์ประกอบของโลจิสติกส์ การท่องเที่ยวมีผลต่อความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวในระดับมาก เนื่องจากการปัจจัยด้านโลจิสติกส์ จะเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวโดยเริ่มตั้งแต่กระบวนการก่อนการเดินทาง ระหว่างการเดินทาง และภายหลังการเดินทาง ซึ่งการศึกษาวิจัยของ สุภัสสรา ปัญโญรัฐโรจน์ (2561) ก็พบว่า นักท่องเที่ยวมีความต้องการให้แหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ได้มีการพัฒนาด้านการจัดการโลจิสติกส์ให้มากขึ้น เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้รับความสะดวกสบาย เกิดความพึงพอใจเมื่อเดินทางไปท่องเที่ยวตามสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ และเกิดการท่องเที่ยวซ้ำในอนาคต

ปัจจัยด้านการเคลื่อนที่ทางกายภาพ ในประเด็นของการจัดระบบการต่อแถวหรือเข้าคิวเพื่อเข้าแหล่งท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวได้ให้ความสำคัญมากที่สุด เนื่องจากต้องการความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการท่องเที่ยว ลดปัญหาความขัดแย้งหรือการแย่งกันเข้าชมแหล่งท่องเที่ยว เพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวในการพักผ่อนจิตใจและร่างกาย (อรอนงค์ เญียบแหลม และจันทิรา รัตนรัตน์, 2563) ซึ่งการจัดการระบบการต่อแถวเป็นองค์ประกอบหนึ่งในปัจจัยโลจิสติกส์ทางด้านการท่องเที่ยวตามแนวคิดของไพรัช พิบูลย์รุ่งโรจน์ (2556) นอกจากนี้สภาพของเส้นทางการเดินทางเยี่ยมชมในแหล่งท่องเที่ยว ก็เป็นปัจจัยที่นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญ ซึ่งถือว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของแหล่งท่องเที่ยว ตามแนวคิดของ บุญเลิศจิตตั้งวัฒนา (2549) โดยสภาพของเส้นทางการเดินทางเยี่ยมชมในแหล่งท่องเที่ยวยังส่งผลต่อความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว รวมถึงการใช้เวลาอย่างคุ้มค่าในการเยี่ยมชมสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ นอกจากนี้ปัจจัยด้านการเคลื่อนที่ทางกายภาพมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญพฤติกรรมในการท่องเที่ยว เนื่องจากสถานที่ท่องเที่ยวบางแห่งอาจมีความไม่เหมาะสมกับบุคคลที่ร่วมเดินทางในการท่องเที่ยวทำให้นักท่องเที่ยวต้องคำนึงถึงปัจจัยทางกายภาพ ก่อนการตัดสินใจเลือกท่องเที่ยวในแหล่งต่าง ๆ

ปัจจัยด้านการเคลื่อนที่ทางด้านการเงิน ในประเด็นของการเข้าร่วมโครงการทางการเงินของรัฐ เช่น คนละครึ่ง เที่ยวด้วยกัน เป็นปัจจัยที่นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญมากที่สุด เนื่องจากทำให้นักท่องเที่ยวสามารถลดค่าใช้จ่ายในระหว่างการท่องเที่ยวได้ รวมถึงสามารถเพิ่มกิจกรรมต่าง ๆ ในระหว่างการท่องเที่ยวได้เพิ่มมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ศจินาฏ เรืองกุลและคณะ (2564) ที่พบว่า นักท่องเที่ยวให้ความสนใจในการเข้าร่วมโครงการของรัฐ โดยเฉพาะโครงการเราเที่ยวด้วยกัน เพื่อใช้สิทธิและเงินสนับสนุนในการไปใช้บริการที่พัก ร้านอาหารและแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ซึ่งยังสอดคล้องกับผลการวิจัยที่พบว่า นักท่องเที่ยวยังให้ความสำคัญกับความหลากหลายของการให้บริการรับชำระเงินในแหล่งท่องเที่ยว ทั้งในเรื่องของการใช้จ่ายผ่านโครงการของรัฐ การใช้เงินอิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ ซึ่งทำให้นักท่องเที่ยวได้รับความสะดวกสบายในการใช้จ่ายในระหว่างการท่องเที่ยว

ปัจจัยด้านการเคลื่อนที่ทางด้านข้อมูล ในด้านการจัดทำแผนที่แสดงถึงเส้นทางการเข้าถึงและเส้นทางเชื่อมต่อระหว่างแหล่งท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญในระดับมากที่สุด เนื่องจากจะมีส่วนช่วยสนับสนุนข้อมูลและวางแผนการท่องเที่ยวให้กับนักท่องเที่ยวได้อย่างมีประสิทธิภาพ ยังจะส่งผลทำให้เกิดความพึงพอใจให้แก่นักท่องเที่ยวด้วย (อรยา สุพนิตย์ และสุรสิทธิ์ ศักดา, 2563) นอกจากนี้การที่แหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ จัดให้มีเจ้าหน้าที่ให้ข้อมูลแก่นักท่องเที่ยวจะมีผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว ซึ่งสอดคล้องกับ กันธิภา กลิ่นเมือง (2558) ที่พบว่า การที่บุคลากรมีความพร้อมในการให้บริการข้อมูลแก่นักท่องเที่ยวจะสร้างความพึงพอใจให้แก่นักท่องเที่ยวในระดับมาก ปัจจัยด้านการเคลื่อนที่ทางด้านข้อมูลมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว สอดคล้องกับผลการศึกษาของ อนพัทธ์ หนองคู (2563) ที่พบว่า การใช้สื่อดิจิทัลจะส่งผลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวในปัจจุบัน

ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมความสะดวก ความเพียงพอและคุณภาพของห้องน้ำที่ให้บริการในแหล่งท่องเที่ยวถือว่าเป็นประเด็นที่นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญในการท่องเที่ยว สอดคล้องกับผลการศึกษาของ เถกิงศักดิ์ ชัยชาญ (2555) ที่พบว่า การมีห้องน้ำ-ห้องสุขา ที่สะอาด/เพียงพอ/สะดวกต่อการใช้งานมีความสัมพันธ์กับการกลับมาเที่ยวซ้ำของนักท่องเที่ยว ทำให้เห็นว่านักท่องเที่ยวในปัจจุบันมีความใส่ใจเรื่องของสุขอนามัยในระหว่างการท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น ประกอบกับการแพร่ระบาดของไวรัสโควิด-19 ทำให้นักท่องเที่ยวต้องใส่ใจกับความสะอาดและสุขอนามัยของห้องน้ำที่จะใช้ในระหว่างการท่องเที่ยว ซึ่งสอดคล้องกับข้อเสนอแนะของนักท่องเที่ยวในการศึกษาวิจัยของ สัญชัย ลี้แก่กุล (2562) ที่มีความต้องการให้แหล่งท่องเที่ยวต่างๆ เพิ่มห้องน้ำที่สะอาดและเพียงพอ

ปัจจัยด้านความยั่งยืน การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการแหล่งท่องเที่ยว และการมีระเบียบและข้อบังคับในการปฏิบัติตัวของนักท่องเที่ยวในการเข้าชมแหล่งท่องเที่ยวจะส่งผลทำให้เกิดความยั่งยืนให้แก่แหล่งท่องเที่ยว จะทำให้นักท่องเที่ยวกลับมาเที่ยวซ้ำ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาวิจัยของ อรอนงค์ เฌิบแหลมและ จันทิรา รัตนรัตน์ (2562) ที่พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความต้องการกลับมาเยือนแหล่งท่องเที่ยวซ้ำในอนาคต หากมีการจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยวที่มุ่งเน้นในด้านการคงไว้ซึ่งความเป็นธรรมชาติดั้งเดิม ไม่ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงจากความเป็นธรรมชาติ การจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวควรมีการควบคุมจำนวนนักท่องเที่ยวให้มีความเหมาะสมเพื่อรักษาไว้ซึ่งความยั่งยืนของทรัพยากรต่อไปในอนาคต

ข้อเสนอแนะการวิจัย (Research Suggestions)

1. ข้อเสนอแนะในการนำความรู้ในเชิงวิชาการที่เกิดขึ้นใหม่ในงานวิจัยนี้คือ ปัจจัยด้านโลจิสติกส์ที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว ดังนั้นองค์กรหรือหน่วยงานที่ทำหน้าที่ในการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว ควรมีแผนในการพัฒนาปัจจัยด้านโลจิสติกส์ดังต่อไปนี้

1.1 ปัจจัยด้านการเคลื่อนที่ทางกายภาพ ควรให้แหล่งท่องเที่ยวมีการจัดการระบบการต่อแถวหรือเข้าคิวเพื่อเข้าแหล่งท่องเที่ยว เพื่อสร้างความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการเข้าแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ลดปัญหาความขัดแย้งการแข่งคิวกันของนักท่องเที่ยว ออกแบบเส้นทางการเดินทางเยี่ยมชมในแหล่งท่องเที่ยวให้เกิดความสะดวกและปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว

1.2 ปัจจัยด้านการเคลื่อนที่ทางด้านการเงิน ควรส่งเสริมให้ผู้ประกอบการที่ให้บริการในแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ การเข้าร่วมโครงการทางการเงินของรัฐ เช่น คนละครึ่ง เราเที่ยวด้วยกัน เพื่อให้นักท่องเที่ยวที่เข้าร่วมโครงการสามารถใช้บริการได้ ซึ่งจะเป็นการเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวให้มากขึ้น รวมถึงการสร้างหลากหลายในการรับชำระเงินแก่นักท่องเที่ยว ในรูปของการจ่ายเงินสด การโอนเงินผ่านบัญชี คิวอาร์โค้ด

1.3 ปัจจัยด้านการเคลื่อนที่ทางด้านข้อมูล ควรส่งเสริมและสนับสนุนให้หน่วยงานรัฐได้จัดทำแผนที่แสดงถึงเส้นทางการเข้าถึงและเส้นทางเชื่อมต่อระหว่างแหล่งท่องเที่ยว และเผยแพร่แก่นักท่องเที่ยวผ่านช่องทางต่าง ๆ เพื่อให้นักท่องเที่ยวสามารถบริหารจัดการเส้นทางการ

ห้องเที่ยวได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงการจัดให้มีเจ้าหน้าที่คอยให้ข้อมูลแก่นักท่องเที่ยวตามสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญ เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้รับข้อมูลที่ถูกต้องและชัดเจนประกอบการตัดสินใจท่องเที่ยว

1.4 ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมความสะดวก แหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ควรมีการจัดสร้างห้องน้ำให้มีความเพียงพอกับปริมาณนักท่องเที่ยว รวมถึงการดูแลความสะอาดของห้องน้ำ เพื่อให้ถูกสุขลักษณะลดการแพร่ระบาดของโรค หรือไวรัสต่าง ๆ

1.5 ปัจจัยด้านความยั่งยืน ควรส่งเสริมให้ชุมชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวในฐานะเป็นผู้ที่มีส่วนได้เสียและเป็นเจ้าของพื้นที่ของแหล่งท่องเที่ยวนั้น ๆ ทำให้เกิดความรักและผูกพันกับแหล่งท่องเที่ยว ทำให้เกิดการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวให้มีความยั่งยืนต่อไปในอนาคต รวมถึงการกำหนดระเบียบและข้อบังคับในการปฏิบัติตัวของนักท่องเที่ยวในการเข้าชมแหล่งท่องเที่ยวเพื่อป้องกันปัญหาการทำให้แหล่งท่องเที่ยวได้รับความเสียหายจากนักท่องเที่ยวที่ปฏิบัติตนเองไม่ถูกต้อง หรือไม่มีความรู้ในการเข้าเยี่ยมชมสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

ควรศึกษาผลกระทบของปัจจัยด้านโลจิสติกส์ที่มีต่อความยั่งยืนของแหล่งท่องเที่ยว ทั้งความยั่งยืนทางด้านเศรษฐกิจ ความยั่งยืนทางด้านสังคม และความยั่งยืนทางด้านสิ่งแวดล้อม เพื่อใช้เป็นแนวทางการสร้างความยั่งยืนให้แก่แหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงราย หรือแหล่งท่องเที่ยวอื่น ๆ ต่อไป

เอกสารอ้างอิง (References)

- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2564). สถิตินักท่องเที่ยวจังหวัดเชียงราย เปรียบเทียบระหว่างปี 2562 – 2564 (ม.ค. – มิ.ย.). สืบค้น 6 มิถุนายน 2565, จาก <https://www.facebook.com/CTRD.CMU/posts/1938207856336934>.
- กัญญิกา กลิ่นเมือง. (2558). แนวทางการพัฒนาการให้บริการของศูนย์บริการข้อมูลสำหรับนักท่องเที่ยว กองการท่องเที่ยวกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (การจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการ) คณะการจัดการการท่องเที่ยว สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
- เถลิงศักดิ์ ชัยชาญ. (2555). การจัดการโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยวในอำเภอวังน้ำเขียวจังหวัดนครราชสีมา. *Suranaree Journal of Social Science*, 6(2), 17-33.
- บุญเลิศ ตั้งจิตวัฒนา. (2549). การพัฒนาและการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยว (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ: เพรส แอนด์ ดีไซน์.
- ไพรัช พิบูลย์รุ่งโรจน์. (2556). องค์ประกอบของการจัดการโลจิสติกส์ของแหล่งท่องเที่ยว. สืบค้น 8 สิงหาคม 2564, จาก <https://pairach.com/piffs/>.

- มิ่งสรรพ ขาวสะอาด. (2550). การบรรยายเรื่องโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยวของประเทศญี่ปุ่น. สถาบันวิจัยสังคมมหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วาสนา จรูญศรีโชติกำจร, สุภาภรณ์ หมั่นหา, การันต์ เจริญสุวรรณ, กนิษฐา ศรีภิรมย์, วราญค์ รัมบุตร และชลธิชา แสงงาม. (2560). ประสิทธิภาพการจัดการโลจิสติกส์ของแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดกำแพงเพชร. *วารสารวิทยาการจัดการสมัยใหม่*. 10(2), 213-229.
- ศจีนาฏ เรืองกุน, ศุภิตา หัสติน และพิกานต์ อาวชันการ. (2564). ศักยภาพของโครงการ “เราเที่ยวด้วยกัน”: จากมุมมองของนักท่องเที่ยวไทยและผู้ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงราย. *MFU Connexion: Journal of Humanities and Social Sciences*. 10(1), 75-90.
- สัณชัย ลั้งแท้กุล. (2562). ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดการโลจิสติกส์เพื่อการเดินทางท่องเที่ยวในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวอันดามัน: กรณีศึกษาจังหวัดตรังและจังหวัดสตูล. *วารสารนาคบุตรปริทรรศน์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช*. 11(1), 31-39.
- สำนักงานปลัดกระทรวงท่องเที่ยวและกีฬา. (2563). *โครงการค่าใช้จ่ายสำหรับสำรวจทัศนคติและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติที่เดินทางท่องเที่ยวในประเทศไทย*. สืบค้น 6 มิถุนายน 2565, จาก <https://shorturl.asia/Dcw2M>.
- สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด. (2563) *การโอนจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2564 งบเงินอุดหนุน เงินอุดหนุนเฉพาะกิจ เงินอุดหนุนสำหรับสนับสนุนงบประมาณเพื่อดำเนินการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว*. สืบค้น 6 มิถุนายน 2565, จาก http://www.chiangrailocal.go.th/system_files/308/01593a82496c5436555aa2cc95e93fe1.pdf.
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (ม.ป.ป.). *สรุปสถานการณ์ท่องเที่ยวภายในประเทศเป็นรายจังหวัด พ.ศ. 2554 – 2563*. สืบค้น 6 มิถุนายน 2565, จาก <https://shorturl.asia/CXtn9>.
- สิริกร ประทุม. (2563). การพัฒนาการจัดการโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยวจังหวัดสมุทรปราการ. *วารสารวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี*. 3(2), 71-87.
- สุภัทสร่า ปัญโญรัฐโรจน. 2561. การจัดการโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยวในจังหวัดนนทบุรี. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์*. 4(ฉบับเสริม), 151-161.
- อนพัทธ์ หนองคู. (2563). พฤติกรรมและปัจจัยด้านสื่อดิจิทัลทางการตลาดที่มีผลต่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ของนักท่องเที่ยวในเขตพื้นที่สวนดุสิต. *วารสารวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา*. 12(2), 1-15.
- อริยา สุชนิตย์ และสุรสิทธิ์ ศักดา. (2563). ระบบการสร้างเส้นทางท่องเที่ยวชุมชนจากข้อมูล Geolocation ตามมาตรฐาน Google Maps. *วารสารมหาวิทยาลัยทักษิณ*. 23(1), 66-77.
- อรอนงค์ เนียบแหลมและ จันทิรา รัตนรัตน์. (2562). พฤติกรรมและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวในการเดินทางมาเยือนชุมชนท่องเที่ยว บ้านถ้ำเสือ อำเภออ่าวลึก จังหวัดกระบี่. *วารสารการจัดการ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์*. 8(4), 42-54.

-
- Comrey, A. L., & Lee, H. B. (1992). *A First Course in Factor Analysis* (2nd ed.). Hillsdale, NJ: Lawrence Erlbaum.
- Crano, W.D., & Lyrantzis, E. (2015). *Structure and change of complex political attitudes*. In J.P. Forgas, K Fiedler, & W.D. Crano (Eds.), *Social psychology and politics* (pp. 21-39). New York, NY US: Psychology Press.
- Hair, J.F., Black, W.C., Babin, B.J., Anderson, R.E. and Tatham, R.L. (2006) *Multivariate Data Analysis*. Vol. 6, Pearson Prentice Hall, Upper Saddle River.